

INDEX

Odlišné stanovisko soudce zpravodaje Jiřího Zemánka, předsedy dotčených senátů Ústavního soudu České republiky ve vztahu k židovské rasové persekuci Kristiny Colloredo-Mansfeldové ve věci III. ÚS 1283/17 **i v případě mé ortodoxně protizidovské ústavní stížnosti** ohledně zákonného povolení **prodeje zdechlin (zvířat) jako současného nejmilosrdnějšího možného masa (např. po veterinární pitvě a převařeném v několika vodách), které zemřely sami od sebe zásadně na stáří** (viz <http://www.spvzt.cz/UstStizn-ConstCompl.htm>)

III.ÚS 1283/17 ze dne 12. 5. 2020

Zámek Opočno - rozhodnutí v obnoveném řízení (dokazování rasové perzekuce)

Česká republika
NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Zemánka a soudců Josefa Fialy a Radovana Suchánka (soudce zpravodaje) o ústavní stížnosti stěžovatelky Kristiny Colloredo-Mansfeldové, zastoupené JUDr. Jakubem Fröhlichem, advokátem, sídlem Spálená 84/5, Praha 1 - Nové Město, proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. února 2017 č. j. 28 Cdo 3893/2016-1536, usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. dubna 2016 č. j. 26 Co 421/2015-1503 a usnesení Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 22. září 2015 č. j. 12 C 6/2015-1227, za účasti Nejvyššího soudu, Krajského soudu v Hradci Králové a Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, jako účastníků řízení, a státní příspěvkové organizace Národní památkový ústav, sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, Praha 1 - Malá Strana, zastoupené Mgr. Jiřinou Svojanovskou, advokátkou, sídlem Šilingrovo náměstí 257/3, Brno, jako vedlejší účastnice řízení, takto:

Ústavní stížnost se zamítá.

Odůvodnění:

...

Poučení: Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat.

V Brně dne 12. května 2020

Jiří Zemánek v.r.
předseda senátu

Odlišné stanovisko soudce Jiřího Zemánka ve věci III. ÚS 1283/17

Většinový názor členů III. senátu, vyjádřený v zamítavém nálezu k ústavní stížnosti stěžovatelky Kristiny Colloredo-Mansfeldové, se odchyluje od právního názoru Ústavního soudu vysloveného ve věci stejné stěžovatelky v nálezu ze dne 5. 3. 2014 [sp. zn. I. ÚS 2430/13](#), a proto měla být otázka prokázání konfiskace majetku jejího otce v době nesvobody (od 30. 9. 1938 do 4. 5. 1945) z důvodů rasové perzekuce jako jedna z podmínek přezkumu přechodů majetku nastalých mimo rozhodné období (od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989) podle § 3 odst. 2 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, předložena k posouzení plénu podle § 23 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Podle bodu 36 uvedeného nálezu "K naplnění podmínek § 3 odst. 2 zákona o mimosoudních rehabilitacích dostačuje, pokud jsou rasové důvody ... přítomny, i kdyby působily společně s dalšími důvody zášti okupačních orgánů k perzekvované osobě. Není přitom nutné, ba v rozhodování soudních orgánů demokratického právního státu by bylo i nevhodné, aby bylo jasně prokazováno, zda stěžovatelčin otec byl židovského původu ve smyslu takzvaných norimberských zákonů ... Dostačuje zjistit, zda okupační orgány mohly takového přesvědčení nabýt. Podstatné tedy je, zda okupační orgány mohly učinit úvahu, že politické postoje a aktivity stěžovatelčina otce mohly mít spojitost s jeho rasovým původem, jenž byl tvrzen v uvedeném německém výmarském historicko-genealogickém kapesním seznamu veškeré šlechty židovského původu roku 1913, což z tohoto důkazu předloženého stěžovatelkou činí důkaz zásadní a rozhodující."

Namísto následování tohoto relevantního judikturního výkladu zmíněného ustanovení zákona o mimosoudních rehabilitacích Ústavním soudem se většinový názor III. senátu vrací k - již do určité míry překonanému - úzkému vymezení podmínek majetkových konfiskací, jichž se dopustily okupační orgány, podle nálezu ze dne 16. 12. 2004 [sp. zn. III. ÚS 107/2004](#). Ten omezil možnost přezkoumávání s tím spojených zásahů do vlastnického práva "toliko na nejextrémnější případy bezpráví" ... "jimiž je nutno rozumět jen nejkřiklavější formy rasismu, páchané za 2. světové války zejména formou holocaustu", přičemž perzekuce byla motivována alespoň zčásti, nikoliv nutně výlučně, důvody rasovými, vedle důvodů jiných, např. zjištěných.

Odvolává-li se většinový názor III. senátu na vůli "restitučního" zákonodárce, podle níž nelze odčinit všechny v minulosti způsobené majetkové krivdy, nýbrž jen krivdy "některé", jakož i na princip právní jistoty jako základní náležitost demokratického právního státu a ústavně zaručené právo na ochranu vlastnických poměrů, které nastaly v důsledku pozdějších majetkových přesunů, pročez "musí být v řízeních před obecnými soudy prokázáno, že vlastnické právo bylo konkrétní osobě odňato právě z důvodu její rasové perzekuce" (bod 31.), pak vzhledem k dostupnosti informace o židovském původu stěžovatelčina otce pro okupační orgány a k obtížím spojeným s bezprostředním listinným prokazováním rasové motivace konfiskace jeho majetku po více než 70 letech je takový výklad naplnění podmínek § 3 odst. 2 zákona o mimosoudních rehabilitacích v rozporu s principem in favorem restitutionis, jenž - i jako mravní imperativ - ovládá restituční judikaturu Ústavního soudu od počátku.

Spatřuje-li většinový názor III. senátu v takovém postupu "ignoraci" zákonem stanovených podmínek a mezi obnovy vlastnického práva podle restitučních předpisů, která není v

souladu s jejich smyslem a účelem (bod 31.), ale nástrojem obcházení požadavku prokázat rozhodné skutečnosti, potom nemohu než pokládat takový názor za projev souhlasu s šikanózní aplikací zákona, který není hoden Ústavního soudu jako soudního orgánu ochrany ústavnosti podle čl. 83 Ústavy.

V Brně dne 12. května 2020

Jiří Zemánek

(viz <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=3-1283-17>)

[Nahoru](#)